

Een waagstuk: het werk van Bach combineren met muziek uit het soefisme, de mystieke islamitische stroming. Maar het werkt (vier sterren)

Recensie: Bach & Soefie

Een Credo met plukbas kruipt verrassend tevoorschijn uit een oriëntaals swingnummer.

Van GUIDO VAN OORSCHOT

Wat Bach verbindt met het soefisme is gauw verteld. Niets. Of nou ja, met creatief redeneren valt een stippellijn te trekken: het spirituele. Voor het Nederlands Blazersensemble was het voldoende voor een waagstuk. Het programma Bach & Soefi versnijdt delen uit Bachs Hohe Messe met eigentijdse, in mystieke islamtradities wortelende muziek van de Iraanse zangeres Haleh Seyfizadeh en tarspeler Ali Ghamsari.

COMPONIST MATHILDE WANTENAAR FOTO KAREN VAN GILST

Zo'n project kent een hoog struikelgevaar. Voor je het weet, luister je naar een fragmentje zus en een nummertje zo. Gelukkig waren de blazers zo gis er een vakvrouw bij te betrekken. Ze is componist en heet Mathilde Wantenaar (foto). Zij zette het mes in de Hohe Messe, legde haar oor te luisteren in Perzië en arrangeerde een muziekfeest dat riant ontstijgt aan goede bedoelingen.

Binnen Wantenaars raamwerk combineert Bach wonderwel met melancholiek of extatisch soefigeluid. Na arabesken in de keel en op de langhalsluit is het fijn uitdrijven op een sereen geblazen Qui tollis peccata mundi (die wegneemt de zonden der wereld). Een Credo met plukbas kruipt verrassend tevoorschijn uit een oriëntaals swingnummer. En klinkt doorgaans een zwaarwichtige begeleiding onder Et incarnatus est (Hij die vlees geworden is), Wantenaar maakt er een vrolijke oorwurm van.

Voeg er de strakke stem bij van de Canadese sopraan Elisabeth Hetherington, en de link tussen de tradities is compleet. De komende maanden toert het Nederlands Blazersensemble met dit programma langs de zalen. We leggen er een wedje op. Bach & Soefi wordt een klassieker.

Bach & Soefi. Klassiek. Nederlands Blazersensemble e.a. 7/11, Podium Mozaïek, Amsterdam. Tournee t/m 14/11 en 8/5 t/m 16/5.